

hver situation: Jeg håber, vi kan få Folketinget med, når jeg på et tidspunkt prøver at få et beslutningsforslag igennem om, at Folketinget skal analysere den kommunale økonomi, dvs. analysere hele det kommunale finansierings-system, i stedet for den dødsyge diskussion om kommunesammenlægninger, og om fem kommuner med hul i kassen får et større hul, eller hvad de gør, når de bliver lagt sammen.

Det kan godt være, de skal lægges sammen, men det afgørende er altså, at vi analyserer økonomien i kommunerne og den finansiering, vi har. Den virker himmelråbende tilfældig. Der er nogle, der har en god økonomi, selv om de ikke kan få penge til at slå til, og der er nogle, som faktisk har ganske urimelige vilkår til at løse deres opgaver.

Men jeg vil understrege til slut, at vi går ikke ind for slendrian i kommunerne, vi går ikke ind for, at der er nogle, der er lovbrydere i kommunerne, når det gælder kommunal service. Men generelt gør kommunerne et stort stykke arbejde. Det vil jeg gerne understrege.

Henrik Svane (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører, fru Dorit Myltoft, ikke kan være i salen for øjeblikket, skal jeg fremføre følgende:

Den offentlige service er i fokus for tiden, og det er især kommunernes ansvarsområde inden for børne- og ældreområdet, der er under kritik. SF's bekymring for nedskæringer og forringelser er sympatisk, men som alt andet inden for den offentlige sektor er det et spørgsmål om at sikre balancen mellem et ordentligt service-udbud og en sund økonomisk udvikling.

Først og fremmest er det vigtigt at slå fast, at prioriteringer inden for børne- og ældreområdet er en kommunal opgave. Det bliver vi nødt til at holde fast i, hvis der skal være mening med det kommunale selvstyre.

Der er forskelle på de enkelte kommuner, og derfor skal vi fra lovgiverside være forsigtige med at opstille alt for stramme regler for, hvordan kommuner løser deres opgaver. Det nytter ikke noget, at vi i Folketinget udsteder gyldne løfter til befolkningen, som kommunerne efterfølgende skal betale for. Vi skal respektere det kommunale selvstyre, og vi skal respektere, at den enkelte kommune finder løsningsmodeller, der netop passer til de lokale forhold.

Et godt eksempel på en kommune, der bedst har valgt at prioritere ældreplejen højt, er Gudme på Fyn. Her er serviceniveauet højt, og

kommunen gør meget ud af at give de ældre indhold i tilværelsen gennem deltagelse i klub- og foreningsarbejde, ved aktivering på dagcenter samt gennem etablering af bofællesskaber og tryghedsboliger. Samtidig er Gudme Kommunes udbud af plejehjemspladser så stort, at kommunen sælger ca. 35 pct. af pladserne til andre kommuner.

Det Radikale Venstre er stærkt tilhænger af, at kommuner som Gudme fortsat skal have mulighed for at prioritere på denne måde. Andre kommuner kan have behov for at prioritere anderledes, og der skal være plads til forskelligheder.

Dér, hvor vi ikke skal acceptere store forskelligheder mellem kommunerne, er på indtægtsgrundlaget. Derfor søger vi netop at udjævne forskellene gennem udligningsordninger og bloktilskud, hvor udgiftsbehovet inden for børne- og ældreområdet også indgår som parameter.

Men ingen kan ud fra en samfundsøkonomisk synsvinkel være interesseret i, at kommunernes udgifter løber løbsk. De årlige aftaler mellem staten og kommunerne er en nødvendighed for at lægge en dæmper på væksten i det offentlige forbrug. Samtidig må det understreges, at der inden for rammerne af aftalen fra juni 1998 er afsat plads til en beskedent realvækst i kommunerne.

Ganske glædeligt har det vist sig, at kommunerne har overholdt aftalen, og at kun ganske få kommuner reelt har sparet på f.eks. hjemme-hjælp, selv om avispolemikken kan efterlade et andet indtryk. Derfor ser vi frem til tilsvarende konstruktive forhandlinger i 1999.

Kommunernes Landsforening har sat en spændende debat i gang om kommunernes fremtid, og i Det Radikale Venstre vil vi med stor interesse følge debatten, som vore folkevalgte i kommunerne også deltager aktivt i.

Det Radikale Venstre kan ikke tilslutte sig det af SF fremsatte forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne stille hr. Henrik Svane et spørgsmål om det kommunale udligningssystem, som på en eller anden måde skal stræbe efter at få udjævnet de forskelle, der er. Er hr. Henrik Svane klar over, at en lille kommune ude i det yderste Danmark – lad os tage Ravnsborg, det er en af de slemme – formentlig skal hæve skatten med 2-3 pct. for at hæve serviceniveauet et